

בש"פ 6387/16 - נאדר עיסאווי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6387/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: נאדר עיסאווי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 53009-06-16 מיום 13.7.2016 שניתנה על ידי כבוד השופט ע' שחם, ומיום 28.7.2016 שניתנה על ידי כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

תאריך הישיבה: י"ט באב התשע"ו (23.8.2016)

בשם העורר: עו"ד ורד בירגר

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

מונח לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (מ"ת 53009-06-16, כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ) להורות על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. להחלטה זו קדמה החלטה (כבוד השופט ע' שחם) בגדרה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המכיל שלושה אישומים. במסגרת האישום הראשון מיוחסות לעורר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עושק וסחיטה באיומים. במסגרת האישום השני מיוחסות לעורר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים. באישום השלישי מיוחסות לעורר עבירות של שיבוש הליכי משפט וניסיון לשיבוש הליכי משפט. אומר כבר עתה, כי הדגש בבקשה זו מושם על שני האישומים הראשונים.

על פי כתב האישום, במשך תקופה של קרוב לשנה נהג העורר להתחזות למספר אנשים על מנת להוציא במרמה מנפגעי עבירה סכומי כסף משמעותיים, בשיעור כולל של עשרות אלפי שקלים. לכאורה, העבירות בוצעו על ידי העורר במידה של תכנון ותחכום, נגד קורבנות שהמשותף להם הוא השתייכותם לאוכלוסייה מוחלשת. כאמור, בית המשפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום וכן נקבע כי קיימת עילת מעצר. יצוין כי העורר, יליד 1984, בעל עבר פלילי מכביד, הכולל בין היתר עבירות רכוש, איומים ואלימות, ואף ריצה בעבר מספר עונשי תקופות מאסר בפועל.

העורר מעלה שלוש טענות: אכיפה בררנית משום שלא הוגש כתב אישום נגד שתי מעורבות נוספות; אין לקבל את תסקיר שירות המבחן לפיו העורר אינו מתאים לחלופה טיפולית; וכי בכל מקרה לא היה מקום לשלול את האפשרות של חלופה בדמות מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

2. אתיחס לטענות אלה לפי סדרן. באשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, נראה כי ניתן להבחין בין העורר לבין המעורבות האמורות הן לנוכח עבירת הסחיטה באיומים המיוחסת לו, והן לנוכח עברו הפלילי. בל נשכח כי עבירה של סחיטה באיומים מהווה עבירה מכוערת, שמקימה עילת מעצר על פי דין. מכל מקום, באת כוח המדינה העידה כי ייתכן ויוגש כתב אישום נגד המעורבות. יצוין כי מטענות הצדדים עולה כי לאחרונה המתלונן העיקרי באישום הראשון נפטר, ולא ברור כיצד עניין זה משליך על מארג הראיות נגד המעורבות. אם כן, בנסיבות אלה, בהן טענת האכיפה הבררנית לא נטענה בהליך קמא, וישנה התפתחות שעשויה להשפיע על טיב הראיות נגד שתי המעורבות וכפועל יוצא על טענת האכיפה הבררנית – ערר זה אינו המסגרת להעלאת טענות אלה.

באשר לטענה בדבר חלופה טיפולית, יצוין כי שירות המבחן ערך בדיקה מקצועית והגיע למסקנה, כפי שציינה השופטת קמא, כי העורר מאופיין בהתנהגות מניפולטיבית וכי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות. לא מצאתי בסיס להסתייג ממסקנות אלה.

באשר לטענה האחרונה, שירות המבחן הגיע למסקנה שאין מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבית אימו בפיקוח איזוק אלקטרוני. בית המשפט המחוזי ציין כי "מכל מקום, בית משפט לא שלל אפריוניות, גם בעניינו של המשיב (העורר), אפשרות לשחררו לחלופה". מכאן, יוצא כי היה והעורר יציג מפקחים מתאימים, בעלי יכולת גבוהה לפקח עליו, ניתן יהיה להורות על שחרורו לחלופת מעצר. וכמובן, אינני מביע עמדה לגבי בקשה שלא הוגשה, ושמורות גם זכויות המדינה בעניין. טרם סיום, יושם לב אל ההמלצה השלילית של תסקיר המעצר.

3. הנה כי כן, אין בטענות שהועלו כדי להצדיק התערבות. החלטת בית המשפט המחוזי ברורה ומשכנעת.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ו (1.9.2016).

ש ו פ ט
